

DOI: <http://doi.org/10.32750/2025-0118>

УДК 339.137.2

JEL Classification: Q10, P10

Бугас Василь Валерійович

кандидат економічних наук, доцент
доцент кафедри смарт-економіка
Київський національний університет технологій та дизайну
Київ, Україна
ORCID ID: 0000-0001-8317-3350
e-mail: buhas0203@email.com

Руднічок Владислав Сергійович

студент кафедри смарт-економіка
Київський національний університет технологій та дизайну
Київ, Україна
e-mail: rydnichok@gmail.com

УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Анотація. У статті досліджено теоретичні та практичні аспекти управління конкурентоспроможністю підприємств в умовах глобалізації. Розглянуто основні чинники, що впливають на конкурентні переваги підприємств, зокрема стратегічне планування, інноваційний розвиток, цифрову трансформацію, глобальну інтеграцію, оптимізацію витрат і розвиток людського капіталу. Визначено основні виклики, з якими стикаються компанії у глобальному середовищі, включаючи технологічні зміни, нестабільність ринкових умов та посилення міжнародної конкуренції. У процесі дослідження було проведено аналіз наукових підходів до трактування поняття конкурентоспроможності підприємства та механізмів її забезпечення. Виокремлено ключові методи управління конкурентоспроможністю, що сприяють адаптації підприємств до динамічного зовнішнього середовища. Зокрема, підкреслено важливість впровадження інноваційних технологій, цифровізації бізнес-процесів і стратегічного прогнозування для зміцнення ринкових позицій підприємств. Особлива увага приділена проблемі сталого розвитку як фактору, що сприяє довгостроковій конкурентоспроможності компаній. Досліджено вплив екологічних стандартів, соціальної відповідальності та ефективного використання ресурсів на стійкість підприємств у глобальному середовищі. Визначено необхідність розробки комплексних стратегій, що враховують взаємодію економічних, соціальних і екологічних аспектів управління конкурентоспроможністю. У статті окреслено перспективні напрями подальших досліджень, що включають оцінку впливу цифрових технологій, штучного інтелекту та автоматизації на конкурентоспроможність підприємств, а також аналіз механізмів адаптації бізнесу до нестабільних економічних умов.

Ключові слова: конкурентоспроможність підприємства; управління конкурентоспроможністю; глобалізація; цифрова трансформація.

ВСТУП

Постановка проблеми. Сучасні економічні процеси характеризуються посиленням глобалізаційних тенденцій, що суттєво впливає на функціонування підприємств та формування їх конкурентних переваг. В умовах відкритих ринків, швидких технологічних змін і жорсткої міжнародної конкуренції компанії змушені розробляти ефективні стратегії управління конкурентоспроможністю. Традиційні методи ведення бізнесу поступово втрачають свою ефективність, оскільки зростає значення інновацій, цифрових технологій та адаптивності підприємств до змін зовнішнього середовища.

Разом з тим, конкурентоспроможність підприємства визначається не лише його ресурсним потенціалом, але й здатністю ефективно використовувати стратегічне планування, впроваджувати сучасні технології та інтегруватися в міжнародні ринки.

Глобалізаційні виклики вимагають від компаній підвищеної гнучкості, оптимізації витрат, розвитку людського капіталу та сталого розвитку. Попри значну увагу до проблеми управління конкурентоспроможністю, залишається низка невирішених питань, зокрема щодо ефективних механізмів адаптації підприємств до умов нестабільності та глобальних криз.

Недостатньо дослідженими залишаються питання впливу цифрової трансформації на конкурентоспроможність підприємств, ефективності стратегій розвитку в умовах високої ринкової турбулентності, а також оцінки довгострокових наслідків інтеграції компаній у глобальну економіку. Таким чином, актуальність дослідження управління конкурентоспроможністю підприємств в умовах глобалізації зумовлена необхідністю розробки нових управлінських підходів, що враховують сучасні виклики та можливості світового ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження теоретичних аспектів управління конкурентоспроможністю підприємств в умовах глобалізації проводили як вітчизняні, так і зарубіжні науковці, зокрема Л. Балабанова [2], Р. Грецький [3], О. Гудзь [4], О. Драган [5], Н. Євтушенко [6] та інші. У своїх роботах вони розглядали питання формування та розвитку конкурентних переваг підприємств, а також їхню адаптацію до змінного економічного середовища. Особливу увагу приділяли стратегіям конкурентної боротьби, методам оцінки конкурентоспроможності та механізмам її підвищення. Попри наявність значного теоретичного підґрунтя, досі залишаються відкритими питання щодо ефективного управління конкурентоспроможністю підприємств у контексті глобалізації. Зокрема, потребують подальшого дослідження механізми адаптації бізнесу до швидкоплинних змін світового ринку, вплив цифрових технологій на конкурентні позиції компаній, стратегічні підходи до забезпечення довготривалої конкурентоспроможності в умовах високої динаміки ринкових процесів. Важливим аспектом залишається інтеграція підприємств у міжнародний економічний простір, що вимагає глибокого аналізу ризиків, інструментів глобального стратегічного управління та оптимізації ресурсного потенціалу. Саме тому подальше вивчення цих аспектів сприятиме розробці ефективних механізмів управління конкурентоспроможністю підприємств у сучасних глобалізаційних умовах.

Метою статті є дослідження аспектів управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах глобалізації, а також визначення ключових чинників, що впливають на формування та підтримку конкурентних переваг. У межах дослідження проаналізовано основні особливості управління конкурентоспроможністю, механізми адаптації підприємств до динамічних змін світового ринку та стратегічні напрями їхнього розвитку в глобальному економічному просторі.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

У процесі конкурентної боротьби учасники ринкових відносин прагнуть досягти спільної мети — отримати максимальний прибуток, випереджаючи суперників шляхом здобуття прихильності споживачів. Здатність підприємств ефективно конкурувати визначається їхньою конкурентоспроможністю. Попри значну увагу до цієї категорії в економічній науці, єдиного загальноприйнятого визначення поняття «конкурентоспроможність підприємства» досі не сформовано. Вітчизняні науковці мають різні підходи до трактування цього терміна. Р. Грецький зазначає, що конкурентоспроможність — це сукупність факторів, які забезпечують підприємству перевагу в конкурентному середовищі, причому ці фактори складно відтворити іншим компаніям [3, с. 35]. Н. Євтушенко акцентує увагу на тому, що конкурентоспроможність підприємства визначається здатністю максимально ефективно використовувати свої

ресурси для виготовлення та реалізації продукції (послуг), яка відповідає ринковим вимогам і приносить бажані результати [4, с. 136]. О. Драган трактує конкурентоспроможність як рівень компетентності підприємства у порівнянні з конкурентами щодо накопичення й використання виробничого потенціалу, включаючи технології, ресурси, управлінські підходи, кваліфікацію персоналу тощо. Її оцінку можна здійснювати за такими критеріями, як якість продукції, прибутковість, продуктивність [5].

Беручи до уваги різні підходи до визначення цього поняття, можна узагальнити, що конкурентоспроможність підприємства — це сукупність ринкових переваг, які дають можливість виробляти та продавати товари чи послуги з оптимальними ціновими та неціновими характеристиками, що вигідно відрізняють компанію від її суперників. Вона визначається не лише ефективним використанням ресурсів та інноваційним підходом до виробництва, а й здатністю підприємства адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, враховуючи тенденції ринку, поведінку споживачів та дії конкурентів. Крім того, конкурентоспроможність підприємства є динамічним показником, який потребує постійного моніторингу та стратегічного управління для забезпечення довготривалої стійкості на ринку.

Зважаючи на важливість конкурентоспроможності для успішного функціонування підприємств у ринковому середовищі, ключовим аспектом їхньої діяльності стає ефективне управління цим показником. Управління конкурентоспроможністю підприємства — це комплекс заходів, спрямованих на формування, підтримку та розвиток конкурентних переваг, що забезпечують стабільність і зростання компанії на внутрішніх та міжнародних ринках. В умовах глобалізації цей процес набуває особливого значення, оскільки підприємства стикаються з жорсткішою конкуренцією, технологічними змінами та необхідністю швидко адаптуватися до нових викликів.

У сучасному економічному середовищі управління конкурентоспроможністю базується на стратегічному плануванні, інноваційному розвитку, цифровій трансформації та ефективному використанні ресурсного потенціалу. Важливими складовими цього процесу є аналіз конкурентного середовища, розробка унікальної ринкової стратегії, впровадження новітніх технологій, оптимізація бізнес-процесів та підвищення кваліфікації персоналу. Глобалізаційні тенденції вимагають від підприємств не лише гнучкості, а й здатності до інтеграції в міжнародні економічні зв'язки, що передбачає підвищення стандартів якості продукції, оптимізацію витрат та використання нових форм маркетингу. Таким чином, *управління конкурентоспроможністю в умовах глобалізації* — це багаторівневий процес, що охоплює стратегічне прогнозування, адаптацію до динамічних змін та інноваційний розвиток, спрямований на забезпечення стійкого конкурентного становища підприємства.

У сучасних умовах глобалізації підприємства змушені враховувати не лише локальні ринкові фактори, а й міжнародні тенденції, зміну споживчих уподобань та посилення конкуренції з боку транснаціональних корпорацій. Важливу роль відіграє цифровізація бізнес-процесів, що дозволяє автоматизувати управління ресурсами, впроваджувати новітні технології та покращувати взаємодію з клієнтами. Крім того, підприємства мають розвивати стратегічне партнерство, інвестувати у дослідження та розробки, а також застосовувати адаптивні бізнес-моделі для гнучкого реагування на виклики глобального ринку [8]. Враховуючи ці аспекти, доцільно виокремити ключові особливості управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах глобалізації, які представлені в табл. 1.

Таблиця 1

**Особливості управління конкурентоспроможністю
підприємства в умовах глобалізації**

Особливість	Характеристика
Стратегічне планування	Визначення довгострокових цілей та шляхів їх досягнення з урахуванням глобальних тенденцій.
Інноваційний розвиток	Запровадження новітніх технологій, продуктів і процесів для підвищення ефективності та конкурентних переваг.
Цифрова трансформація	Використання цифрових технологій, автоматизація виробництва, впровадження штучного інтелекту та великих даних.
Глобальна інтеграція	Вихід на міжнародні ринки, співпраця з іноземними партнерами, адаптація продукції до вимог різних країн.
Гнучкість та адаптивність	Швидке реагування на зміни зовнішнього середовища, модифікація бізнес-стратегії відповідно до ринкових викликів.
Оптимізація витрат	Використання ефективних методів управління витратами, впровадження енергоефективних технологій та раціонального використання ресурсів.
Розвиток людського капіталу	Інвестування у професійний розвиток персоналу, навчання новітнім технологіям та управлінським методикам.
Соціальна відповідальність	Впровадження екологічно чистих технологій, соціально відповідального бізнесу та етичних стандартів ведення діяльності.

Стратегічне планування відіграє важливу роль у зміцненні конкурентних позицій підприємства. Воно передбачає розробку довгострокових цілей, оцінку можливих ризиків та формування ефективних бізнес-стратегій. В умовах глобалізації стратегічне планування має враховувати не лише локальні, а й міжнародні фактори, що впливають на діяльність компанії. Аналіз конкурентного середовища, прогнозування змін попиту та адаптація до нових ринкових умов є основою ефективного планування. Підприємства, що мають чітко визначену стратегію, здатні швидше реагувати на виклики та мінімізувати негативний вплив кризових ситуацій. Стратегічне управління також включає диверсифікацію ризиків, залучення інвестицій та розвиток партнерських відносин. Завдяки системному підходу до планування підприємство може досягти стійкого розвитку та зберегти свої конкурентні переваги.

Інноваційний розвиток є невід'ємною складовою управління конкурентоспроможністю в умовах глобалізації. Впровадження новітніх технологій дозволяє підприємствам покращувати якість продукції, підвищувати ефективність виробництва та зменшувати витрати. Інновації включають розробку нових товарів, удосконалення бізнес-процесів та використання сучасних методів управління. Компанії, які активно інвестують у наукові дослідження та розробки, мають значно більше можливостей для зростання та розширення ринків збуту. Використання передових технологій сприяє оптимізації витрат, покращенню логістичних процесів та зниженню екологічного навантаження. Інноваційна діяльність також забезпечує підприємству адаптивність до швидких змін у конкурентному середовищі. Завдяки інноваціям компанія може не лише зберігати свою конкурентоспроможність, а й стати лідером у своїй галузі.

Цифрова трансформація є ключовим фактором підвищення конкурентоспроможності підприємства. Використання сучасних цифрових технологій дозволяє автоматизувати виробничі процеси, оптимізувати управління ресурсами та підвищувати продуктивність. Впровадження штучного інтелекту, аналітики великих даних та хмарних технологій допомагає підприємствам покращити управлінські рішення. Завдяки цифровізації компанії можуть більш ефективно взаємодіяти з клієнтами та розширювати ринки збуту. Також цифрова трансформація сприяє підвищенню рівня безпеки даних та зниженню операційних витрат. Підприємства, що впроваджують цифрові технології, мають вищу

гнучкість та швидкість реагування на зміни ринкового середовища [7]. У результаті компанія отримує додаткові конкурентні переваги та підвищує свою ефективність у міжнародному масштабі.

Глобальна інтеграція відкриває перед підприємствами нові можливості для розвитку. Вихід на міжнародні ринки дозволяє розширити споживчу базу, отримати доступ до передових технологій та залучити додаткові інвестиції. Важливим аспектом глобальної інтеграції є відповідність міжнародним стандартам якості, що підвищує довіру споживачів та партнерів. Успішна інтеграція в світову економіку потребує ретельного аналізу ринкових умов, адаптації продукції до вимог різних країн та ефективного управління ризиками. Компанії, що розширюють свою присутність на глобальному рівні, мають можливість оптимізувати виробничі витрати завдяки використанню дешевших ресурсів та нових логістичних рішень. Глобалізаційні процеси також сприяють обміну знаннями та технологіями, що позитивно впливає на конкурентоспроможність підприємства. Водночас міжнародна конкуренція вимагає постійного вдосконалення та гнучкості у прийнятті стратегічних рішень.

Гнучкість та адаптивність є важливими факторами забезпечення стійкої конкурентної позиції підприємства. Сучасний ринок змінюється надзвичайно швидко, тому компанії повинні мати здатність до оперативного реагування на нові виклики. Гнучкі підприємства можуть ефективно змінювати свою бізнес-модель, адаптувати продукцію під нові ринкові умови та впроваджувати інноваційні підходи. Адаптивність передбачає здатність до швидкого освоєння нових технологій, оптимізації виробничих процесів та зміни маркетингових стратегій. Компанії, що впроваджують гнучкі методи управління, швидше адаптуються до змін у споживчих перевагах та економічних умовах. Важливим аспектом адаптації є аналіз конкурентного середовища та прогнозування можливих змін. Гнучкість у прийнятті рішень дозволяє підприємству ефективніше розподіляти ресурси та знижувати ризики в умовах нестабільності ринку.

Оптимізація витрат є необхідною умовою підвищення конкурентоспроможності підприємства. Використання сучасних методів управління фінансами дозволяє компаніям знижувати собівартість продукції та підвищувати ефективність виробництва. Важливим напрямом є впровадження енергоефективних технологій, що сприяють скороченню витрат на ресурси. Оптимізація логістичних процесів допомагає зменшити витрати на транспортування та складське зберігання. Використання аутсорсингу дозволяє підприємствам скорочувати витрати на непрофільні бізнес-процеси. Раціональне управління витратами також сприяє підвищенню рентабельності та фінансової стійкості підприємства. Компанії, що ефективно контролюють свої витрати, можуть пропонувати конкурентні ціни, що підвищує їхню привабливість для споживачів.

Розвиток людського капіталу є важливим елементом стратегії підвищення конкурентоспроможності підприємства. Висококваліфіковані кадри сприяють підвищенню ефективності виробництва, впровадженню інновацій та покращенню управління. Інвестування в навчання персоналу дозволяє підприємству підготувати працівників до роботи з новими технологіями та методами управління. Корпоративна культура, орієнтована на розвиток, стимулює співробітників до підвищення кваліфікації та професійного зростання. Використання сучасних методів мотивації сприяє підвищенню продуктивності праці. Компанії, що розвивають людський капітал, мають вищу адаптивність до змін ринкового середовища. Завдяки цьому підприємство отримує конкурентні переваги та можливість довготривалого успіху.

Сталий розвиток є важливим компонентом управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах глобалізації. Він передбачає баланс між економічною

ефективністю, соціальною відповідальністю та екологічною стійкістю. У сучасному світі споживачі все більше звертають увагу на екологічність продукції, відповідність підприємств міжнародним стандартам сталого розвитку та їхню соціальну політику. Компанії, що дотримуються принципів сталого розвитку, мають конкурентні переваги завдяки зменшенню впливу на навколишнє середовище, енергоефективному виробництву та відповідальному використанню ресурсів. Крім того, корпоративна соціальна відповідальність сприяє зміцненню довіри споживачів, партнерів та інвесторів, що позитивно впливає на репутацію компанії. Важливим аспектом сталого розвитку є запровадження «зелених» технологій, які сприяють зниженню викидів шкідливих речовин та підвищенню екологічної безпеки виробництва [9]. Підприємства, що впроваджують принципи сталого розвитку, не лише забезпечують свою довготривалу конкурентоспроможність, а й сприяють формуванню відповідального бізнес-середовища. Завдяки цьому вони отримують додаткові можливості для розширення ринків, залучення нових клієнтів та зміцнення своїх позицій у глобальній економіці.

Управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах глобалізації є складним і багаторівневим процесом, що включає стратегічне планування, інноваційний розвиток, цифрову трансформацію, глобальну інтеграцію, адаптивність, оптимізацію витрат, розвиток людського капіталу та впровадження принципів сталого розвитку. Комплексне застосування цих заходів дозволяє підприємствам не лише зберігати свої позиції на ринку, а й забезпечувати стійке зростання в умовах посиленої міжнародної конкуренції. Глобалізаційні виклики потребують від компаній швидкого реагування на зміни, впровадження передових технологій та підвищення ефективності управління ресурсами. Важливим фактором успіху є орієнтація на довгостроковий розвиток, що включає екологічну відповідальність, соціальну активність та інтеграцію у світову економіку. Таким чином, підприємства, які застосовують комплексний підхід до управління конкурентоспроможністю, отримують стабільні переваги, посилюють свою ринкову позицію та забезпечують довготривалу ефективність своєї діяльності.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

У процесі дослідження управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах глобалізації було визначено основні чинники, що впливають на цей процес, а також ключові підходи до його реалізації. Конкурентоспроможність підприємства залежить від стратегічного планування, інноваційного розвитку, цифрової трансформації, глобальної інтеграції, оптимізації витрат, розвитку людського капіталу та впровадження принципів сталого розвитку. Зміни у світовій економіці, технологічні прориви та посилення міжнародної конкуренції вимагають від компаній адаптивності, ефективного використання ресурсів і постійного вдосконалення бізнес-моделей. Впровадження сучасних управлінських підходів дозволяє підприємствам не лише зміцнювати свої позиції на ринку, а й забезпечувати довготривалий сталий розвиток.

Перспективи подальших досліджень у цьому напрямі можуть бути зосереджені на аналізі впливу цифрових технологій на конкурентоспроможність підприємств, зокрема штучного інтелекту, автоматизації та великих даних. Дослідження механізмів адаптації бізнесу до нестабільних економічних умов, зокрема в контексті глобальних криз і рецесій, також є актуальним. Крім того, важливим напрямом є оцінка ефективності заходів зі сталого розвитку та їхнього впливу на фінансові показники підприємств. Вивчення цих аспектів дозволить розробити ефективні рекомендації для підприємств щодо підвищення конкурентоспроможності в умовах динамічного глобального середовища.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Євтушенко Н. О.; Гурін, Т. В. Управління конкурентоспроможністю підприємства: теоретичний аспект. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*, 2022, 3-4. С. 24-28.
2. Балабанова Л.В., Кривенко Г.В., Балабанова І.В. Управління конкурентоспроможністю підприємства : Навч. посіб. Київ : Видавничий дім «Професіонал», 2019. 256 с.
3. Грецький Р.Л. Теоретичні підходи до визначення природи і сутності конкуренції. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2017. С. 35-38.
4. Гудзь О.Є. Роль інновацій щодо забезпечення конкурентоспроможності та ефективності підприємства. *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка*. 2015. Вип. 161. С. 3-11.
5. Драган О. І. Управління конкурентоспроможністю підприємств : теоретичні аспекти: моногр. Київ : ДАКККиМ, 2006. 144 с.
6. Євтушенко Н.О., Гончар Д.К. Механізм управління конкурентоспроможністю підприємств України. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. Київ : ДУТ. 2021. №1 (35). С 16-21.
7. Ihnatenko M., Marmul L. Romaniuk I. Development of competitive strategies by enterprises in the globalization of market. *University Economic Bulletin*, 2023, 57. С. 45-51.
8. Shaulska L. Strategic enterprise competitiveness management under global challenges. *Academy of Strategic Management Journal*, 2021, №20. P. 1-7.
9. Kovtunencko K. V. The factors of competitiveness management of manufacturing enterprise personnel in conditions of uncertainty. *International Journal of Production Management and Engineering*, 2022. P. 225-235.

Vasyl Buhas

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor
Associate Professor of the Department of Smart Economics
Kyiv National University of Technologies and Design
Kyiv, Ukraine
ORCID ID: 0000-0001-8317-3350
e-mail: buhas0203@email.com

Vladislav Rydnichok

Student of the Department of Smart Economics
Kyiv National University of Technologies and Design
Kyiv, Ukraine
e-mail: rydnichok@gmail.com

MANAGEMENT OF ENTERPRISE COMPETITIVENESS IN THE CONDITIONS OF GLOBALIZATION

Abstract. The article explores the theoretical and practical aspects of managing enterprise competitiveness in the context of globalization. The key factors influencing competitive advantages are analyzed, including strategic planning, innovation development, digital transformation, global integration, cost optimization, and human capital development. The main challenges faced by companies in the global environment, such as technological changes, market instability, and increasing international competition, are identified. The study examines scientific approaches to defining enterprise competitiveness and mechanisms for its enhancement. Key competitiveness management methods that facilitate enterprise adaptation to a dynamic external environment are highlighted. In particular, the importance of implementing innovative technologies, business process digitalization, and strategic forecasting for strengthening market positions is emphasized. Special attention is given to the issue of sustainable development as a factor contributing to long-term enterprise competitiveness. The impact of environmental standards, corporate social responsibility, and efficient resource utilization on business sustainability in the global environment is examined. The necessity of developing comprehensive strategies that consider the interaction of economic, social, and environmental aspects of competitiveness management is outlined. The article also defines promising areas for further research, including assessing the impact of digital technologies, artificial intelligence, and automation on enterprise competitiveness, as well as analyzing business adaptation mechanisms in unstable economic conditions.

Keywords: enterprise competitiveness; competitiveness management; globalization; digital transformation.

REFERENCES (TRANSLATED AND TRANSLITERATED)

1. Yevtushenko, N. O., & Hurin, T. V. (2022). Management of enterprise competitiveness: Theoretical aspect. Economics. Management. Business, (3-4), 24-28. [In Ukrainian].
2. Balabanova, L. V., Kryvenko, H. V., & Balabanova, I. V. (2019). Management of enterprise competitiveness: Textbook. Kyiv: Publishing House "Professional". [In Ukrainian].
3. Hretskyi, R. L. (2017). Theoretical approaches to defining the nature and essence of competition. Formation of market relations in Ukraine, (35-38). [In Ukrainian].
4. Hudzi, O. Ye. (2015). The role of innovations in ensuring enterprise competitiveness and efficiency. Bulletin of Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petro Vasylenko, (161), 3-11. [In Ukrainian].
5. Dragan, O. I. (2006). Management of enterprise competitiveness: Theoretical aspects. Monograph. Kyiv: DAKKKiM. [In Ukrainian].
6. Yevtushenko, N. O., & Honchar, D. K. (2021). Mechanism for managing the competitiveness of enterprises in Ukraine. Economics. Management. Business, (1) (35), 16-21. [In Ukrainian].
7. Ihnatenko, M., Marmul, L., & Romaniuk, I. (2023). Development of competitive strategies by enterprises in the globalization of the market. University Economic Bulletin, (57), 45-51. [In English].

8. Shaulska, L. (2021). Strategic enterprise competitiveness management under global challenges. Academy of Strategic Management Journal, (20) (4), 1-7. [In English].

9. Kovtunenکو, K. V. (2022). The factors of competitiveness management of manufacturing enterprise personnel in conditions of uncertainty. International Journal of Production Management and Engineering, 225-235. [In English].

Стаття надійшла до редакції 07.02.25

Рецензовано 20.02.25

Опубліковано 07.03.2025 р.

This work is licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International License.